

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

یونس نگاه

۱۱ جولای ۲۰۲۱



یونس نگاه

حکم جهنم

افغانستان را دروازه جهنم ساخته‌اند. طالب و دولت هردو جیغ می‌زنند که به جهنم روان می‌کنیم. این وضعیت تنها شما را سردرگم نکرده است. در میان طالبان نیز سوال‌هایی خلق شده است. طالبی دی‌شب در خواب به حضرت آدم تلفون کرده می‌پرسد: پدر جان وقتی در یک زمان چند نفر را ما به جهنم روان کنیم، و چند نفر دیگر را دولت به جهنم روان کند، به کدام گروه اول اجازه ورود داده می‌شود؟

حضرت آدم می‌گوید: معلوم است که حق اول از شماست، بچه جان شپشویم.

طالب می‌پرسد: اگر در راه جهنم نفرهای ما با نفرهای دولت گدود شوند، حکم چیست؟

حضرت آدم می‌گوید: بچیم گد نمی‌شوند. کسانی را که شما روان می‌کنید از دور شناخته می‌شوند. موها و ریش‌شان مثل لعنتی‌ها کوتاه و جان‌شان مثل کفار شسته است. کسانی را که دولتی‌ها روان می‌کنند از موی کشال مبارک، عطر طبیعی تن و لباس نشسته‌شان شناخته می‌شوند.

طالب می‌پرسد: اگر فرضاً موی طالب هنگام اعزام به جهنم سوخته باشد، چطور می‌شود؟

حضرت آدم می‌گوید: بچیم باز می‌بینند که شپش دارد یا نی.

طالب که در پرسش مسأله مهارت دارد، فکر می‌کند پدر را گیر کرده و می‌گوید: پدر وقتی موی بسوزد، شپش هم می‌سوزد.

حضرت آدم می‌گوید: نی بچه جان، هر جایش بسوزد، زیر قولش سالم می‌ماند. زیر قول طالب بی‌شپش نیست.

طالب می‌بیند که با حضرت آدم مسأله جنگی نمی‌شود. گپ را به جای دیگر کشیده می‌پرسد: پدر، این قدر که از هردو طرف به جهنم روان کرده راهی هستیم، جای تنگ نمی‌شود؟

حضرت آدم می‌گوید: نی بجیم. شما افغان‌ها چقدر جان دارید! اکثرتان شیر سوخته و نیم جانید. ده تایتان جای یک کافر را پر نمی‌کنید.
طالب می‌گوید: شکر خدایا که جهنم کلان است.
حضرت آدم چیزی نمی‌گوید.